

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob04val-shoot-idm140562723700384/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

STRAALER, MINE
DRØMMESALE!

Straaler, mine Drømmesale,
Skjønt i tusind' Kjerters Glands,
Klinger højt af Sang og Tale
Strengespil og munter Dands! —

Tovelil, kom lad os vandre,
Luften her er tung og varm,
Lad os ile fra de Andre
Ned i Haven Arm i Arm.

Natten er saa mild og stille,
Fjern alt lyder Hallens Larm,
Se, hvor Maanens Straaler spille
Hist paa Sø og Baadens Karm.

Kom, jeg løser Baadens Lænke,
Stig nu, Tovelil, om Bord;
Du dig her i Stavnen bænke,
At jeg ser dig mens jeg ror.

Nu en lille Sang du syng,
Frejdig, rig og elskovsvarm,
Mens vi ud paa Dybet gyng
I vor lille, lette Karm.

Tak for dine skønne Toner
Og for Hjerlets Ord deri,
Natten selv i Skovens Kroner
Sukker: ak, det er forbi!

Lad nu, mens vi fremad gynes,
Og af Nattens milde Vind
Vore Lokker sammenslynges,
Blodet kyskes Kind mod Kind,

Bønnen skreven i mit Øje,
Tove, lad den røre dig;
Lad mit Blik din Vilje bøje,
Saa den stedse vil som jeg.

Lad min Stemme i dit Øre
Døve Tankens strænge Røst,
Saa at du kun mægter høre
Hjertets Stemme i dit Bryst.

Og lad saa i Kys mig sige
Stærke Ord til Hjertet dit,
At dets Stemmes Kraft maa stige,
Tale glødende som mit.

FARER HEN, I TOMME DRØMME!

Farer hen, I tomme Drømme!
Synker ned i Glemsels Strømme!
I kan ej min Længsel dæmpe,
Jeg maa ud i Livet kjæmpe,
Ud i Livets stride Elv,
Bort fra Jer og fra mig selv; —
Ingen Ven jeg vinde kunde,
Eksomt mine Dage svunde
Uden Liv og uden Varme;
Træt jeg sank i Eders Arme,